

RASPUND PREZENT!

POLITICA

Mult Stimatelor Domnule Dragăn, am primit cu multă bucurie și cu o nouă speranță scrisoarea D-tale prin care mi ceri concursul și adăugarea la M.R.U.E., în vederea extinderii ei printre românii din străinătate și mobilizarea lor în realizarea acestui țel.

Este o muncă arduă, dar plină de promisiuni, o muncă la care dau toți înțelegându-mă peste 23 de ani, și pe care ai două cu competență și tenacitate, mai ales prin excelența Bulletin Européen, la care am avut cîștea să colaborez și eu, în ultimii ani. La această muncă, mai ales în împrejurările actuale, nu te putem lăsa singur.

Conștient că Neamul Românesc a aparținut și aparține, prin poziția sa geografică, prin limbă, cultură, tradiție și aspirațiile sale, Europei.

Stim cu câte sacrificii a apărut Poporul Român, cu trupul lui finisat, dar cu spada lui curajoasă și crucea lui plină de credință, această Europă.

La această luptă, mai ales în fața amenințării unei a doua Yalta, la această chemare de a ne uni forța toți românii, pentru integrarea României în-o Europă Unită, un Occident, dela Atlantic până la Nistru, eu tînu, și sper toți românii de pretutindeni, răspund Domnule Președinte, PREZENT!

Nicolae Baciu

PREȘINTELE NIXON, CHINA SI EUROPA DE RASARIT

Invitația făcută de "supercomunismul" Mao Tse Tung "reacționariului imperialist și anticomunist" Richard Nixon de a visita China devoltește odată mai mult-că, așa cum zicea Lordul Palmerston, marile puteri "nu au nici prieteni și nici dușmani permanenți: ele nu au decât interese permanente".

Moscova speră că China a uitat acest adevăr și că ideologia lor comună, marxistă, îi va face pe chinezi să uite că două treimi din actualele teritorii sovietice au fost pământ chinez.

Dar "tovarășul marxist" Mao nu uitase nimic și a doua zi după explozarea primei sale bombe atomice a prezentat Moscovei, ca să-i reîmprospeteze memoria, harta teritoriilor chineze, jefuite de regimul ezarist.

Răspunsul? sângeroasele incidente depe Oussouri și mobilizarea generală pe ambele părți ale imensei frontiere comune de 7900 km. China are de mai bine de trei ani, peste două milioane de soldați pe picior de războiu. Și-a instruit întregul popor, de 750.000.000 de oameni, în războiul de guerilla, a săpat adăposturi antiatomice pe tot întinsul Chinei și și-a îndreptat missilele sale atomice asupra tuturor obiectivelor siberiene, cel puțin până la Urali.

La rândul ei Rusia are staționate, în permanență, pe frontiera asiatică 45 de divizii, cu unitățile lor logistice și de suport, missilele atomice rusești sunt îndreptate asupra centrului atomic chinez dela Sinkiang, iar marșealii sovietici preoționează public un războiu preventiv contra chinei, acum cât mai e încă timp.

"Interesele permanente" ale marilor puteri s'au dovedit mai puternice decît ideologiile comune, efemere, și-sub imperiul necesităților ei militate, economice și industriale, China și-a întors fața spre Statele Unite. Fiindcă numai ele, cu aliații lor, Europa și Japonia pot să facă investițiile necesare punerii în valoare a marilor bogății în materii prime chineze, să ajute la industrializarea rapidă a Chinei și să scoată economia chineză din evul ei mediu. În plus, în față pericolului rusec un tratat de neagresiune cu Statele Unite sau chiar unul de alianță este binevenit.

Președintele Nixon conștient de această realitate și în căutarea unui nou echilibru de forte mondiale, care să repare imensa gresală politică dela Valtă, a sesizat ocazia și s'a invitat la Peking. Hotărât să reducă rolul de jandarm mondial al Statelor Unite, să termine războiul din Vietnam, să retragă armatele americane din Europa, Președintele Nixon caută o nouă formulă de echilibru care să asigure securitatea și pacea în lume. Fiindcă el a sesizat că de tragice au fost infacele acorduri dintre Roosvelt și Stalin care au dus la războiul din Korea, blocusul Berlinului, războiul din Vietnam și cel din Orientul Mijlociu, la războiul rece de 25 de ani și la staționarea, pe tot globul, a peste un milion de soldați americani, ca sentințele contra acțiunilor sau subversivunilor Uniunii Sovietice, el vrea să restructureze situațiunea politică și militară a lumii, R1 DUCAND potenți alui militar sovietic sau cel puțin limitându-l în efectele sale.

Pe acest drum, cu acest obiectiv, interesele americane coîncip perfect cu cele chineze. Ambele sunt interesate a limita puterea Moscovei și a-i reduce și limita tendințele și imperialiste. Din acest punct de vedere întărirea Chinei și recunoașterea ei ca mare putere va contrabalansa influența sovietică în Asia. Alături de Japonia China va putea menține o presiune un adevărat "războiu rece" asupra Rusiei pe cîteva generații. Pe frontul european, o Europă Unită și tare, poate forța mîna Uniunii Sovietice și a obține, dacă nu completa eliberare a țărilor din răsăritul EUROPEI cel puțin un statut de independență și chiar de neutralitate.

N. Baciu

ROMANI SI EUROPA DE MAINE

"Europa și neamul românesc" apare la un moment de răscruce istorică nu numai pentru întreaga etnie românească dar și pentru Europa, acest continent al celor mai avansate etnii din zilele noastre. Ca Secretar General al Societății Europene pentru Studiul Folclorului și al dialectelor Etniilor Latine (Société Européenne pour l'Etude du Folklore et des Dialectes des Ethnies Romanes), eu nu pot decît să mă bucur și să salut apariția acestei publicații ca un semn de realism contemporan de care Europa are atîta nevoie.

Încă odată, ne găsim deci la o răscruce istorică: etniile mai mici și mai mari ale continentului nostru chiamă din profunzimea conștiințelor lor dreptatea europeană, acea dreptate care le va da posibilitatea să se desvolte liber și după voința lor în cadrul unei noi Europe, care le va respecta tradiția, limba, folclorul și caracterul lor intrinsec. Imperialismul mai mic și mai mare, al puterilor cari nu se pot desobîșnui de prejudecata "integrității monolitice a statului" meștenită din secolul trecut, se opune cu vigoare acestui deziderat al etniilor europene. La răscrucea istorice bate deci acest vînt cu asprime: din partea forțelor unite ale etniilor europene către afirmare și demnitate etnică și din partea imperialismului un vînt tot mai virulent care tînde către anihilarea dezideratelor celor mici. Ai-cî decî, în mijlocul acestei vijelii istorice stă neamul românesc, toată etnia ce trăiește nu numai în România dar și în Rusia, în Ungaria, în Jugoslavia, în Albania în grupuri compacte și în multe alte țări, ca oameni risipiți de alte furii ale istoriei.

Se vorbește de Europa de mîne și într'o oarecare măsură, această Europă este în formație dar care va fi soarta neamului românesc în această nouă Europă, dacă României de pretutindeni nu-și vor uni forțele pentru a fi capabili să contribuie și ei ca neam european la construcția acestui viitor?

Un început a fost făcut de României prin inaugurarea unei politici externe din ce în ce mai dedicată ideii europene și din ce în ce mai puțin preocupată de promovarea doctrinei regimului ei politic, dincolo de frontierele românești. Oricare ar fi opiniile politice cari separă astăzi pe Români, fie din cauza frontierelor înlăuntru cărora ei trăiesc, fie din cauza unei adevărate betii de cuvinte polemice ce se confundă cu libertatea de expresie politică, independent a României ca sursă fizică și spirituală a întregului neam românesc, trebuie să recunoaștem că este punctul de plecare al marelui mișcări a neamului românesc pentru o afirmare clară a drepturilor Românilor în Europa.

Dr. C. Michael Titus

ECONOMIA

ORIGINEA SOVIETICA A EURODOLARILOR

La origină eurodolarul este o invenție a Băncii Sovietice dela Paris. Ea lăsa să se ofere dolarii săi în excedență băncilor dela New York, care la rândul lor, reexpediau aceiași dolari în străinătate cu o dobândă mărită. La începutul anului 1960, Banca Sovietică oferea dolarii săi direct debitorilor săi. Cum adresa telegrafică a acestei bănci este "Eurobank", vanzătorii de devize au botezat acești dolari "eurodolarii".

Eurodolarii nu au deci nimic de a face cu Europa. Chiar un japonez de ex. poate încheia o tranzacție în eurodolari cu un sudfrican. Sunt eurodolarii toate averile (conturile) care se găsesc în afara Statelor Unite în posesia ne-americanilor.

Eurodolarul este în afara oricărei intervenții din partea oricărei autorități. Aceasta e un bine și un rău în același timp. Eurodolarul este supus numai legilor economice și afluează către țările unde relația risc-dobândă este cea mai favorabilă. Nici o autoritate poate interzice o mai bună utilizare a banului. În acest fel eurodolarul a ajutat în lumea înțrăgă finanțarea matilor proiecte, ca de ex. exploatarea minelor de bauxită în Australia sau construcția de străzi în țările sub dezvoltate.

Dar ceia ce e rău este că eurodolarul urmează legile economice chiar atunci cînd nu e de dorit. De ex. în caz că o țară vrea să ridice dobînda oficială pentru a frîna o conjunctură exuberantă. În acest caz o invaziune de dolari anulează orice încercare de rarefiere a banului. Dacă autoritățile financiare încep să limiteze creditele, întreprinzătorii mai abili își procură eurodolarii, care nu sunt supuși controlului.

Criza Dolarului - Acum există o criză a dolarului. De ani de zile încrederea în dolar a scăzut. Aceasta nu jeneză cu nimic pe debitorii. Ei speră să poată restitui banii împrumutați în dolari devalorizați. De fiecare dată cînd este o criză de devize începe "fuga" creditorilor care abandonează dolarul și încearcă să transfere averile lor într'o țară cu devize tari.

Acest fenomen nu va sfîrși decît atunci cînd se va stabili o nouă relație determinată între dolar și celelalte devize. Dintre toate soluțiile prezentate cea mai realistă și susceptibilă la o tranzacție a fost reevaluarea monetelor "forte" și devalorizare parțială a dolarului. Pour que ça dure!
R. Wangemann

ROMANIA SI VATICANUL

Vaticanul ca stat, denumit și Santa Sede, ca subiect de drept internațional, este o mare putere, pe care românii nu au știu să o prețuiască la reala sa valoare. El are cinci sute de milioane de aderenți și o rază de acțiune mondială. Șefi de guverne și de state, venind la Roma, merg să facă vizită de omagiu Papei, ca șef de stat și ca Pontif al unei societăți religioase care depășește frontierele țărilor și a continentelor. Dece R.S. România e absentă dela acest mare for internațional? Politica trasată de Președintele ei este aceea de a întreține relații de prietenie cu toate țările din lume, oricât de îndepărtate ar fi ele (să traiescă China!) și de orice religie ar fi ele. Reluarea raporturilor diplomatice cu Vaticanul ar aduce numai beneficii, politice și morale, și imaginea României ar crește în ochii lumii. Ar prezenta România în adevărata sa lumină de țară occidentală, așa cum este și trebuie să rămână, la marginea cealaltă a Occidentului. Ca europeni urăm o grabnică soluție.

Dragostea ce simțim și rugăciunile de apărare a României de toate relele externe pe care Papa Paul al 6. lea meru le rostește, a început să se manifesteze încă de pe timpul Papei Pius al XI. lea care a construit un frumos colegiu pe culmea colinei Gianicolo, destinat studenților români. În lipsa acestora, astăzi Colegiul Pio Romeno este ocupat de indieni și de africani. Pare-se Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române Autocefale ar cere să trimită studenți români ortodocși, care să studieze, ca și în trecut, dar într-un număr mai mare și fără proselitism, la universitățile pontifice din Roma, și să recoupe colegiul, împreună cu studenții catolici unguri și nemți, deja veniți la Roma, actualmente în colegiile austro-hungaricum, redându-astfel destinația originală stabilită de marele Papa iubitor al românilor. O misiune sub conducerea Vicarului I.P.S.S. Antonie va sosi la Roma la 14.3.72, dorind să obțină o bisericuță, ca o mică bază a Patriarhiei la Roma. Să dea bu-nul Dumnezeu.

J. Trax

LITERE - ARTE

MOSTENITORII IMPERIULUI ROMAN DE RASARIT: CZARII ROMANI.

În Grecia am auzit pentru întâia oară că Principatele Române au fost considerate moștenitoare și continuatoarele a Imperiului Roman Bizantin și din această cauză iconografia bizantină a continuat și înflorit în Țările Românești, iar la Muntele Athos, în bună parte tot cu bani românești. Am însărcinat cu cercetarea acestei teme, simțită la fel și în același cuget, pe prof. D. Năstase, venit cu alte scopuri iconografice la Atena, oferindu-i o bursă de cercetare de mai bine de 18 luni. Cu competența și inteligența sa interpretare a descoperit, în cadrul Fundației Europene Drăgan, lucruri pe care istoricii ar fi fost greu să le descopere.

La căderea roii Rome (Constantinoplei) sub Turcii la 28.5.1453, singurii suverani ortodocși succesori erau principii români. Celelalte nații erau sub ocupație turcească, iar de Rusia nu putea fi vorba, căci în acea epocă era un mic stătuțel îndepărtat, fără relații cu Turcii, ba mai mult erau încă un "han tătareș". Toți sunt induși să judece situația de atunci cu imaginea de azi a Rusiei, ceace e o enormă găsăla istorică de perspectivă, cum foarte just afirmă profesorul Năstase.

Primul Domnitor român care a luat conștiința de această misiune în gradul cel mai înalt, a fost Stefan cel Mare, care la fel ca și alții mai târziu, se întitula, cum arată cronicile slavone originale, nu în traducere, Czar (Caesar) deci Împărat și Domn al Țării Moldovenești. Traducătorii, dintr-un complex de inferioritate de care românii și azi continuă să sufere în mod nejustificat, au tradus cuvântul Czar cu acela de Voevod, câtă vreme titlul ce și-a luat era de Împărat adevărat. Acesta era justificat de misiunea ce și-o dăduse: aceea de a elibera capitala de sub turci, transmitând acest mesaj lumii într-ai prin picturile murale în afara mănăstirilor și bisericilor, în care se arată asediul pus de turci, Constantinopolului. Tot ansamblul pictural exterior era și este pus sub oblăduirea Acatistului Maicii Domnului, protecțoarea românilor. În acest fel înțelegea să aducă la cunoștința tuturor creștinilor, printr-un jurnal permanent afișat în văzul tuturor, ca o înștiințare publică. El este un mesaj viu și vizibil și astăzi la mănăstirile Probota (Fălțiceni Baia). Humor, Arbore, Voroneț, și mai șterse, în tot sau în parte, la mănăstirile Volovăț (Radăuți), Baia, Sf. Dumitru din Suceava și Sf. Gheorghe din Suceava, catedrala Mitropoliei Moldovei.

Stefan cel Mare a Domnit dela 1457 până la 1504, iar căderea Constantinopolului era vie în mintea sa și a contemporanilor săi. În acest sens, de început a cuceririi țărilor de sub turci, trebuie interpretată încercarea de cucerire a Munteniei, spre a se întreprinde către Tarigrad. Mult mai târziu idea a fost luată de ruși.

Tot în acest sens și Mihai Viteazul a cucerit cele trei Țări Românești, realizând pentru întâia dată la anul 1600 România, dar și într-un anumit sens România, adică Imperiul Bizantin, care purta acest nume. Tot el a propus Spaniei realizarea Europei unite sub numele de Republica Cristiana, cum bine o arată prof. A. Randa.

În îndeplinirea aceleiași misiuni imperiale, Domnitorii români acordau refugiu, apărau și ajutau pictorii și bisericile creștine.

Laude prof. D. Năstase. - Acad. Dr. Josif Constantin Drăgan

ISTORIE

TRANSFERUL DE SUVERANITATE SI "SUVERANITATEA LIMITATA" (II)

Confederația Europei ar presupune un transfer parțial de suveranitate din partea statelor naționale. Ar fi o limitare voluntară. Dar în favoarea cui s-ar face acest transfer și cine ar administra aceste "parți"? Toți cei interesați ar fi gestionarii lor, cu diferența că ar face-o în echipă, în loc de a o face singuri. Nu se poate deci vorbi de o înstrăinare a suveranității, ci doar de o mai bună folosire a ei, cu puteri unite! Unde-s doi puterea crește și dușmanul... ne slăbește! Iar în materie educativă, de cercetări, de construcții de infrastructuri, investiții și finanțări posibilitățile se largesc, efectele se măresc, eficacitatea crește! De ce oare statele europene nu iau în mod serios în considerare formarea unei confederații între ele, fără a-și pierde suveranitatea, împotriva întărindurii-o? Ar fi o extindere a cooperării și schimburilor în curs!

Alteceva este însă "suveranitatea limitată", anacronistă și medievală, a pretinsului mare șef al Uniunii federale (sic) a repub. S.S. din răsărit! Ea ar impune un suzeran și un vasal, ca pe timpul turcilor, plata unui tribut... și proconsulii executivi de tristă memorie! După două mii de ani, buna soartă a României a voit ea tocmai în acest moment să aibă un conducător curajos și cunoscător de oameni într-un sistem de concentrare de putere, ca în timpurile de calamități la romani care să o apere de aceste teorii și tentații.

Marcu Lohan

CALEIDOSCOPI

Seminar mondial de Marketing la Lisabona

R.S. România cu toată economia sa de stat a arătat încă din anul 1967 un mare interes pentru cunoașterea mai din aproape și aplicarea tehnicilor de marketing în gestiunea cât mai modernă a întreprinderilor. La recomandările Dr. J. C. Drăgan, Vice Președinte al Federației Internaționale de Marketing, a fost constituită la 19 Martie 1971 la București Asociația Română de Marketing. În colaborare cu aceasta IMF a organizat la Universitatea din Timișoara dela 1 la 3 Iulie 1971 al V-lea Seminar european Est-Vest, devenit un congres cu peste 500 participanți, între care miniștri comerțului C. Burtică și S. Zappas al Greciei. A fost primul congres de marketing într-o țară socialistă și a însemnat un pas important pe calea apropiării și schimbului de experiențe reciproce între Est și Vest. Acesta a fost reprezentat de un important grup de europeni în frunte cu Dr. J. C. Drăgan, care a presidat Seminarul-Congres.

În calitate sa de vice președinte pentru Afaceri Speciale a organizat împreună cu Asociația Portugalheză de Marketing I-ul Seminar mondial care va avea loc la Lisabona între 2 și 4 Martie 1972 cu tema: "Marketingul și strategia dezvoltării pe termen lung". Vor participa miniștri portughezi și greci și conferențieri din toată lumea. România va fi reprezentată de Dl. Johnny Niculescu, Directorul fondator al centrului de reciclare a dirigenților cu metode și mijloace foarte moderne, denumit CEPECA, din București.

AROMAR-ul sub președinția ing. C. Burtică și a vice președintelui prof. C. Murgescu continuă să desfășoare prin filialele sale în toată țară o mare acțiune de familiarizare cu aceste tehnice a întreprinderilor de stat, ca urmare a operii de pionier a prof. Mihai C. Demetrescu, cunoscut în toată Europa.

E. Davanzo

Piață financiară - Sursa de finanțare a noilor investiții industriale, în deosebi astăzi și mai ales în viitor cu rarefierea capitalistilor individuali, a fost și va rămâne Bursa de Valori. Există o Federație Internațională a Burselor de Valori, dar nu există o Piață Comună Financiară Europeană. Consiliul CEE prin rezoluția din 9 Februarie 1971 a indicat obiectivele primei etape spre a ajunge la crearea unei piețe financiare europene unificate. Ea va facilita investițiile în acțiuni ale europenilor economisitori și va oferi șanse egale tuturor întreprinderilor din întreaga Europa. La fel în ce privește obligațiunile. Dacă exista această societatea pe acțiuni și în țările socialistice, chiar dacă acțiunile ar aparține statului în combinații mixte, ar putea beneficia și ele, usurând sarcina de finanțare a întreprinderilor, astăzi pusă exclusiv pe seama popoului său, prin economii forțate. Jugo-Slavia a făcut un prim pas, a introdus acțiunile populare. CISMEC din Milano, organizează în zilele 14/16 Marti 1972, în colaborare cu Universitatea Bocconi, "Primul Congres Internațional al Burselor de Valori". Vor participa între alții Vice Pres. prof. R. Barre al CEE, Guvernatorul Băncii Naționale a Italiei Dr. G. Carli, prof. F. Modigliani dela Princeton, University New Jersey, etc. Se va discuta armonizarea legislațiilor europene în această materie pentru a ajunge în fine la dorita Uniune Economică și Monetară. Sunt admisi și observatori din Est.